

[Leif Hermann]

jeg har givet udtryk for her, for fru Elsebeth Kock-Petersen kom faktisk til at sige det selv: Det er vigtigt, at systemerne – og så nævnte fru Elsebeth Kock-Petersen boligmiljøerne og forholdene på arbejdspladsen – ikke tager magten fra folk. Det er egentlig en meget central betragtning, der viser, at fru Elsebeth Kock-Petersen måske uforvarende har forstået det, hvis man da uforvarende kan forstå noget. For det er jo rigtignok noget, der har betydning for dannelsen af den ansvarsfølelse, fru Elsebeth Kock-Petersen er så optaget af.

Hvordan er ansvarsfølelsen hos de mennesker på arbejdspladsen, som magten er taget fra, hvordan er deres ansvarsfølelse i forhold til denne arbejdsplads? Hvordan er ansvarsfølelsen i forhold til boligmiljøet hos de mennesker, som boligmiljøet har taget magten fra, fordi de aldrig har haft indflydelse på udformningen af det? Jeg vil gerne takke fru Elsebeth Kock-Petersen for den erkendelse, som fru Elsebeth Kock-Petersen her lagde for dagen. Det tyder godt for et fremtidigt samarbejde om kriminalpolitikken.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Ministeren har oplyst mig, at hans manuskript har følgende ordlyd: »Den stigende kriminalitet, ikke mindst volds kriminaliteten . . .« Jeg mener, at det er en naturlig udlægning, at dermed har man også talt om stigende volds kriminalitet. Ministeren har sagt, at det har ikke været hans mening, og diskussionen synes jeg så ikke vi skal fortsætte, for jeg er overordentlig tilfreds med, at vi her i enighed kan konstatere, at der ikke er tale om stigende volds kriminalitet, at der nu heldigvis synes at være en lettelse på vej, og at vi alle sammen kan enes om det. Det er bedre end at fortsætte.

Jeg vil gerne knytte an til det, fru Elsebeth Kock-Petersen talte om. Fru Elsebeth Kock-Petersen talte om statistik kontra psykologi og holdninger. Jeg er meget enig i denne betragtning. Den har også været forsøgt ført frem heroppefra tidligere i dag. Der er jo i høj grad oppeskrevet en stemning, der har medført en frygt hos mange for, at der er tale om, at man ikke kan færdes på gaden i rimeligt omfang uden at blive udsat for vold, og kunne vi enes om, at der skal en holdningsbearbejdelse til, der skal reelle oplysninger ud om, hvordan det danske samfund er, så kunne vi nå langt, og jeg tror, at vi i fællesskab kunne gøre en indsats mod volden.

Men jeg er nødt til at gentage, at hvis man lægger det an, som den konservative ordfører gjorde, så kommer vi ingen vegne.

Denne forespørgsel fra Fremskridtspartiet er indleveret den 15. oktober. Jeg tror, det var to dage før vi havde episoderne ude på Christiania og det ulykkelige overfald på politibilen. Den 14. oktober indleverer jeg et spørgsmål til Retsudvalget, der den 15. oktober sender det videre, og allerede den 21. oktober svarer ministeren på den del af spørgsmålet, som vedrører Christiania, svarer overordentlig tilfredsstillende. Og det kunne hr. Poulsgaard jo da godt i det mindste i dag have indledt med at sige, nemlig at der patruljeres overalt i København.

Måtte jeg sige om volden – det har vi allerede diskuteret – at der heldigvis nu er tale om faldende volds kriminalitet med hensyn til drab og i spørgsmålet om den grove, alvorlige vold. Derimod må vi nok konstatere, at der er for mange slagsmål, og der er for meget vold i det hele taget. Hvem af os er tilhænger af det? Jeg kender ingen. Vi vil meget gerne være med til at bekæmpe det. Jeg vil gøre opmærksom på, at ministeren jo har fremsat et lovforslag for ikke så forfærdelig længe siden – vi har førstebehandlet det – der omhandlede de forurettedes stilling i voldtægts- og voldssager. Det tror jeg er med til at understrege, at Folketinget, og det må blive meget nær et enigt Folketing, ikke på nogen måde ønsker at tolerere vold i samfundet i nogen form.

Der ligger fra 1986 et forslag om våbenlovgivningen. Jeg har minsandten set mig angrebet for, at jeg skulle være modstander af indgreb mod våbenbesiddelse hos private. Det er den mest – undskyld udtrykket – tåbelige beskyldning, jeg nogen sinde har hørt mod en radikal, at vi pludselig skulle være blevet tilhængere af, at folk rendte rundt med våben.

Jeg er overordentlig tilfreds med overordentlig meget i betænkningen fra 1986. Jeg er ked af, at den ikke er kommet igennem før; nu kommer den. Jeg kan godt sige, at jeg til sin tid vil stille forslag om, at den på visse punkter skærpes. Der er ingen – heller ikke hr. Poulsgaard – der kan overbevise mig om, at det er rimeligt, at man er i besiddelse af pistol eller kniv, når man går på restaurant, heller ikke selv om man i sit daglige liv som landmand eller som jæger eller fisker har brug for kniv; det hører ikke hjemme på en restaurant.